

# РЕШЕНИЕ

№ 31751

гр. София, 11.08.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в**  
публично заседание на 11.12.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Мариета Райкова**

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **12248** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

производството е по реда на чл. 175 от Административнопроцесуалния кодекс.

По касационна жалба на директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“, [населено място] против решение № 6124/16.02.2026 г. на Административен съд – София град, постановено по адм. дело № 12248/2025 г., в частта, в която е отменен и изменен ревизионен акт № Р-22221022002789-091-001/20.04.2023г. на органи по приходите при ТД на НАП – В., потвърден в оспорената част с решение № 1014/20.07.2023 г. при обжалването по административен ред, е било образувано адм.дело 4120/2026г. по описа на ВАС

С Определение № 7279 от 29.06.2026г., адм. дело 4120/26 по описа на ВАС производството е прекратено и делото върнато на първоинстанционния съд за отстраняване на констатираната очевидна фактическа грешка в диспозитива на съдебния акт, в частта относно размера на ДДС и периодите по ЗДДС, за които ревизионния акт се изменя и се определя данъка.

Първоинстанционния съд, след като съобрази данните по делото, намира следното:

С Решение № 6124/16.02.2026 г. съдът се е произнесъл по жалбата на „Пезевенк Проджект“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22221022002789-091-001/20.04.2023 г., потвърден в оспорената част с решение № 1014/20.07.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С..

По отношение на установените задължения по ЗДДС в мотивите на решението е прието за

законосъобразно намаляването на декларирания данъчен кредит за м.05.2018 г. със сумата 4 506,45 лв., за м.11.2018 г. със сумата 809,17 лв. и за м.12.2018 г. със сумата 3 111,37 лв., като изрично е формиран извод, че в тази част ревизионният акт следва да бъде потвърден.

По отношение на останалите корекции по ЗДДС съдът е приел ревизионния акт за незаконосъобразен, включително относно начисления ДДС във връзка с разпоредителните сделки с право на строеж, договорите за построяване и продажба на недвижими имоти, продажбите на недвижими имоти в груб строеж, както и извършените корекции по неотразени кредитни известия.

В резултат на тези правни изводи съдът е формирал изрична воля относно крайния размер на задълженията по ЗДДС за отделните данъчни периоди. Прието е, че за месеците януари, март, юни, юли, август и септември 2018 г. следва да бъдат възстановени резултатите по ЗДДС съобразно подадените от ревизираното лице справки-декларации, а задължения за внасяне остават за следните данъчни периоди:

- за м.05.2018 г. – ДДС за внасяне в размер на 4 419,49 лв. и лихва за забава в размер на 4 285,83 лв.;
- за м.11.2018 г. – ДДС за внасяне в размер на 728,57 лв. и лихва за забава в размер на 317,40 лв.;
- за м.12.2018 г. – ДДС за внасяне в размер на 3 004,24 лв. и лихва за забава в размер на 1 282,92 лв.

Следователно общият размер на задължението за ДДС, което съобразно формираната в мотивите воля на съда остава дължимо след изменението на ревизионния акт, е 8 152,30 лв., а общият размер на съответните лихви за просрочие е 5 886,15 лв.

В диспозитива на решението обаче при изменението на ревизионния акт в частта по ЗДДС като краен размер на установеното задължение са посочени единствено сумите 3 004,24 лв. ДДС и 1 282,92 лв. лихва за просрочие, които съответстват само на определения в мотивите резултат за м.12.2018 г.

По този начин при обективизиране на формираната правораздавателна воля в диспозитива са пропуснати определените в мотивите задължения за м.05.2018 г. и м.11.2018 г., както и съответните лихви за просрочие.

Налице е очевидна фактическа грешка по смисъла на чл. 175, ал. 1 АПК, тъй като съществува несъответствие между действително формираната и недвусмислено изразена в мотивите воля на съда и нейното външно обективизиране в диспозитива на съдебния акт. Поправката не води до ново разрешаване на правния спор, нито до изменение на правните и фактическите изводи на съда, а единствено привежда диспозитива в съответствие с вече формираната при постановяване на решението воля.

Поправката не налага изменение на произнасянето относно разноските. С нея не се променя разрешението на спора, нито съотношението между уважената и отхвърлената част на жалбата, възприето от съда при постановяване на решението, а единствено се отстранява неправилното

цифрово изписване в диспозитива на вече формирания в мотивите резултат по ЗДДС.

Водим от горното и на основание чл. 175, ал. 1 АПК, Административен съд – София град

## Р Е Ш И:

ДОПУСКА поправка на очевидна фактическа грешка в Решение № 6124/16.02.2026 г., постановено по адм. дело № 12248/2025г. по описа на Административен съд – София град, като в диспозитива на решението

### ВМЕСТО:

„установеното задължение за ДДС в размер на 141 221,32 лв. и лихви за просрочие в размер на 70 356,94 лв. ОПРЕДЕЛЯ на установено задължение за ДДС в размер на 3 004,24 лв. и лихва за просрочие в размер на 1 282,92 лв.“

### ДА СЕ ЧЕТЕ:

„установеното задължение за ДДС в размер на 141 221,32 лв. и лихви за просрочие в размер на 70 356,94 лв. ОПРЕДЕЛЯ на установено задължение за ДДС в размер на 8 152,30 лв. и лихви за просрочие в общ размер на 5 886,15 лв. (за данъчен период м.05.2018 г. – ДДС за внасяне в размер на 4 419,49 лв. и лихви за просрочие в размер на 4 285,83 лв.; за данъчен период м.11.2018 г. – ДДС за внасяне в размер на 728,57 лв. и лихви за просрочие в размер на 317,40 лв.; за данъчен период м.12.2018 г. – ДДС за внасяне в размер на 3 004,24 лв. и лихви за просрочие в размер на 1 282,92 лв.)